

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **S. M.**, zastoupeného Mgr. Pavlou Frodlovou, advokátkou se sídlem Slovanská 7, Šumperk, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, odboru sociálních věcí, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2004, č. j. OSV-1196/04/SD-20/KR, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 6/2004, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 9. 2004, č. j. 38 Cad 6/2004 - 26,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky Mgr. Pavly Frodlové **s e u r č u j e** částkou 325 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Městského úřadu v Zábřehu ze dne 19. 1. 2004, č. j. soc/7/552/2004/Dv, nebyla žalobci (dále též „stěžovatel“) od 1. 1. 2004 přiznána dávka sociální péče. Rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 2. 2004, č. j. OSV-1196/04/SD-20/KR, bylo toto rozhodnutí změněno tak, že žádost žalobce o poskytnutí dávky sociální péče podaná dne 5. 1. 2005 byla zamítnuta.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 9. 2004, č. j. 38 Cad 6/2004 - 26, byla žaloba proti tomuto rozhodnutí odmítnuta. Soud v odůvodnění uvedl, že podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná tehdy, pokud se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 56c písm. a) zákona č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, jsou ze soudního přezkumu vyloučena rozhodnutí o dávkách sociální péče a mimořádných výhodách občanům těžce zdravotně postiženým podle § 34 odst. 1 písm. a) až e) citovaného zákona. Soud proto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., jelikož se žalobce žalobou domáhal přezkumu rozhodnutí ve věci dávky sociální péče, jež je s ohledem na shora uvedené vyloučeno ze soudního přezkumu.

Proti rozhodnutí podal žalobce kasační stížnost, v níž žádá jeho zrušení. Stěžovatel je přesvědčen o tom, že ve věci rozhodl vyloučený soudce, neboť JUDr. Ježoviczová původně jednala v žalobcově důchodové věci a nyní v řízení ve věci sociální péče, navíc žaloby žalobce směřující proti stejnému žalovanému nespojila ke společnému projednání a rozhodnutí. Stěžovatel dále nesouhlasí s tím, že ve věci nebylo nařízeno ústní jednání. Stěžovatel závěrem navrhl, aby rozhodnutí Krajského soudu ze dne 1. 9. 2004, č. j. 38 Cad 6/2004 - 26, bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně stěžovatel požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením ze dne 5. 1. 2005, č. j. 38 Cad 6/2004 - 35, byla stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka Mgr. Pavla Frodlová.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody odpovídající § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu, přičemž pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem. Stěžovatel svá tvrzení specifikoval poukazem na to, že řízení bylo zmatečné, neboť rozhodovala vyloučená soudkyně; důvod vyloučení měl spočívat v tom, že tato soudkyně rozhodovala i v jiných žalobcových věcech. K tomu Nejvyšší správní soud konstatuje, že ve skutečnosti, že specializovaná samosoudkyně, která rozhodovala danou věc, rozhodovala také v jiných řízeních týkajících se žalobce, nemůže být dán důvod jejího vyloučení z projednávání a rozhodování věci. Námitku stěžovatele, že k pochybení došlo rovněž nespojením více jeho věcí ke společnému projednání a rozhodnutí, Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou. V tom, že Krajský soud v Ostravě nespojil podle názoru stěžovatele příbuzné věci ke společnému projednání a rozhodnutí, nelze totiž podle názoru Nejvyššího správního soudu spatřovat pochybení soudu, neboť spojení věcí není povinností předsedy senátu (resp. specializovaného samosoudce); proto nespojením věcí nebyla založena vada řízení před soudem, která by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí soudu. Krajský soud nepochybil ani v tom, že nenařídil před vydáním kasační stížností napadeného

rozhodnutí jednání. Dospěje-li totiž soud k závěru, že rozhodnutí nepodléhá soudnímu přezkumu a tudíž že věc nebude možné rozhodnout meritorně, může odmítnout žalobu i bez nařízení jednání. Ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. totiž dopadá toliko na situaci, kdy soud rozhoduje o věci samé.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že žádnou z námitek stěžovatele neshledal důvodnou a proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žalobce žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Stěžovateli byla pro toto řízení před soudem ustanovena zástupkyně advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátce částkou 1 x 250 Kč za jeden úkon právní služby – první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a 1 x 75 Kč paušální náhrady hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhlášky č.177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Celkem tedy odměna advokátky činí 325 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. srpna 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu